

บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจต่อปรากฏการณ์ทางสังคม (social phenomenon) ซึ่งได้แก่ “สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งถึงปัจจุบัน” และ “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม” เพื่อตอบคำถามของการวิจัย (research question) ว่าสภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งถึงปัจจุบัน เป็นอย่างไร และมีปัจจัยใดบ้างที่ สัมพันธ์กับ การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม โดยการประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีของ การวิจัยปริมาณ (quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) มาใช้ประกอบกันในการดำเนินการวิจัย โดยในแต่ละวิธีมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังนี้

วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research)

๑. ระเบียบวิธีวิจัย (research methodology)

ใช้การวิจัยบรรยาย (descriptive research)

๒. หน่วยในการศึกษา (unit of analysis)

ได้แก่ สภาวัฒนธรรม

๓. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑ ประชากร

ได้แก่ สภาวัฒนธรรมที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ในปัจจุบัน) ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้น ซึ่งได้แก่ สภาวัฒนธรรมจังหวัด (ครบทุกจังหวัด จำนวน ๗๗ จังหวัด) สภาวัฒนธรรมอำเภอ (ครบทุกอำเภอ จำนวน ๘๗๗ แห่ง) สภาวัฒนธรรมตำบล (จำนวนหนึ่ง) และสภาวัฒนธรรมอื่นๆ (จำนวนหนึ่ง)

๓.๒ กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ สภาวัฒนธรรมที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ในปัจจุบัน) ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้น ซึ่งได้แก่ สภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ สภาวัฒนธรรมตำบล และสภาวัฒนธรรมอื่นๆ แต่เนื่องจากยังไม่ทราบจำนวนแน่นอน จึงขอความร่วมมือจากวัฒนธรรมจังหวัดเป็นผู้เลือกกลุ่มตัวอย่างสภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ สภาวัฒนธรรมตำบล และสภาวัฒนธรรมอื่นๆ โดยการสุ่ม (randomization) ให้ได้จำนวนมากพอที่จะใช้ในการวิเคราะห์ (รวมจำนวน ๗๖๓ ตัวอย่าง) โดยผู้ตอบแบบสอบถามคือประธานสภาวัฒนธรรม หรือเลขาธิการสภาวัฒนธรรมที่สามารถตอบข้อมูลการดำเนินงานสภาวัฒนธรรมได้ จำแนกได้ดังนี้

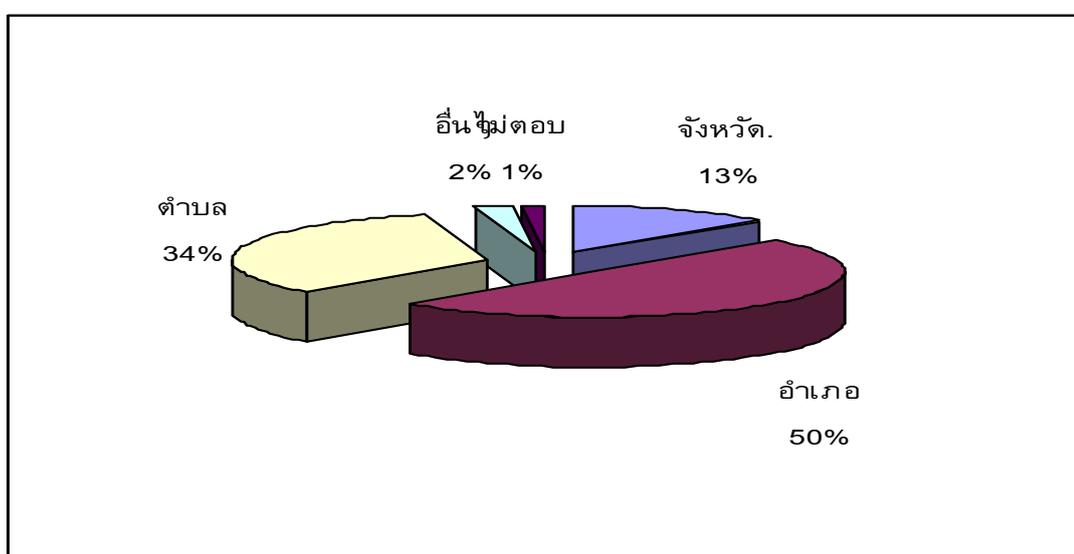
๓.๒.๑ ประเภทของสภาวัฒนธรรม

ในจำนวนสภาวัฒนธรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๗๖๓ แห่ง จำแนกเป็นประธานหรือเลขาธิการ สภาวัฒนธรรมจังหวัด จำนวน ๘๙ คน (ร้อยละ ๑๓.๐) ประธานหรือเลขาธิการ สภาวัฒนธรรมอำเภอ จำนวน ๓๗๗ คน (ร้อยละ ๔๙.๔) ประธานหรือเลขาธิการ สภา

วัฒนธรรมตำบล จำนวน ๒๕๗ คน (ร้อยละ ๓๓.๗) และประธานหรือเลขาธิการ สภาวัฒนธรรมอื่นๆ จำนวน ๑๙ คน (ร้อยละ ๒.๕) รายละเอียดดังปรากฏในตาราง ๑ และในภาพ ๒

ตาราง ๑ สภาวัฒนธรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของสภาวัฒนธรรม

ที่	ประเภทของสภาวัฒนธรรม	จำนวน	ร้อยละ
๑	จังหวัด.	๙๙	๑๓.๐
๒	อำเภอ	๓๗๗	๔๙.๔
๓	ตำบล	๒๕๗	๓๓.๗
๔	อื่นๆ	๑๙	๒.๕
๕	ไม่ตอบ	๑๑	๑.๔
	รวม	๗๖๓	๑๐๐

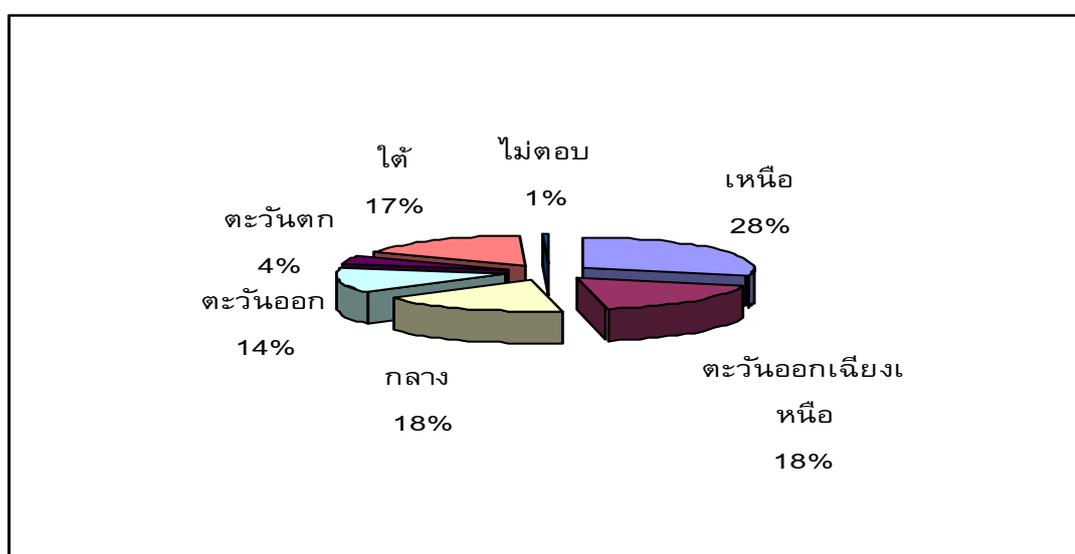
ภาพ ๒ จำนวนสภาวัฒนธรรมที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทของสภาวัฒนธรรม

๓.๒.๒ ภูมิภาคที่ตั้งสภาวัฒนธรรม

ในจำนวนสภาวัฒนธรรม จำนวน ๗๖๓ แห่ง จำแนกเป็นสภาวัฒนธรรมจากภาคเหนือ จำนวน ๒๒๐ แห่ง (ร้อยละ ๒๘.๘) สภาวัฒนธรรมจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๑๔๐ แห่ง (ร้อยละ ๑๘.๓) สภาวัฒนธรรมจากภาคกลาง (ยกเว้น กทม.) จำนวน ๑๓๕ แห่ง (ร้อยละ ๑๗.๗) สภาวัฒนธรรมจากภาคตะวันออก จำนวน ๑๐๔ แห่ง (ร้อยละ ๑๓.๖) สภาวัฒนธรรมจากภาคตะวันตก จำนวน ๒๙ แห่ง (ร้อยละ ๓.๘) และสภาวัฒนธรรมจากภาคใต้ จำนวน ๑๓๑ แห่ง (ร้อยละ ๑๗.๒) รายละเอียดดังปรากฏในตาราง ๒ และภาพ ๓

ตาราง ๒ สภาวัฒนธรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิภาคของสภาวัฒนธรรม

ที่	ภูมิภาคที่ตั้งสภาวัฒนธรรม	จำนวน	ร้อยละ
๑	เหนือ	๒๒๐	๒๘.๘
๒	ตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๔๐	๑๘.๓
๓	กลาง	๑๓๕	๑๗.๗
๔	ตะวันออก	๑๐๔	๑๓.๖
๕	ตะวันตก	๒๙	๓.๘
๖	ใต้	๑๓๑	๑๗.๒
๗	ไม่ตอบ	๔	.๕
รวม		๗๖๓	๑๐๐

ภาพ ๓ จำนวนสภาวัฒนธรรมที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิภาค

ในจำนวนสภาวัฒนธรรมที่ตอบแบบสอบถามจำนวน ๗๖๖ แห่ง เมื่อจำแนกตามประเภทสภาวัฒนธรรมในแต่ละภูมิภาค รายละเอียดดังปรากฏในตาราง ๓

ตาราง ๓ สภาวัฒนธรรมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทสภาวัฒนธรรมในแต่ละภูมิภาค

ที่	ภูมิภาค	ประเภทสภาวัฒนธรรม				รวม
		จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	อื่นๆ	
๑	เหนือ	๓๗ (๑๗.๒%)	๙๗ (๔๕.๑%)	๗๒ (๓๓.๕%)	๙ (๔.๒%)	๒๑๕ (๑๐๐%)
๒	ตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๓ (๙.๓%)	๘๐ (๕๗.๑%)	๔๗ (๓๓.๖%)	๐ (๐.๐%)	๑๔๐ (๑๐๐%)
๓	กลาง (ยกเว้น กทม.)	๑๖ (๑๒.๐%)	๖๑ (๔๕.๙%)	๕๕ (๔๑.๔%)	๑ (๐.๘%)	๑๓๓ (๑๐๐%)
๔	ตะวันออก	๙ (๔.๒%)	๙ (๔.๒%)	๙ (๔.๒%)	๙ (๔.๒%)	๒๑๕ (๑๐๐%)
๕	ตะวันตก	๒ (๖.๙%)	๑๗ (๕๘.๖%)	๑๐ (๓๔.๕%)	๐ (๐.๐%)	๒๙ (๑๐๐%)
๖	ใต้	๒๑ (๑๖.๐%)	๗๓ (๕๕.๗%)	๒๘ (๒๑.๔%)	๙ (๖.๙%)	๑๓๑ (๑๐๐%)
	รวม	๙๘ (๑๓.๐%)	๓๗๗ (๕๐.๒%)	๒๕๗ (๓๔.๒%)	๑๙ (๒.๕%)	๗๕๑ (๑๐๐%)

๔. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถาม (questionnaires) ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดย

๑) การหาค่าความเชื่อมั่น (validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยขอความร่วมมือจากผู้บริหาร / ผู้รับผิดชอบการประสานการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม มของกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นผู้พิจารณา ซึ่งผลการพิจารณาได้ค่า IOC = ๑.๐๐ ในทุกรายการ ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับสูงมาก

๒) การหาค่าความเที่ยงตรง (reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try-out) กับสภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ และ สภาวัฒนธรรมตำบลในจังหวัดเพชรบูรณ์ รวม ๓๐ แห่ง แล้วหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (alpha co-efficiency) สำหรับแบบสอบถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาทั้งฉบับ = .๙๓ ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงในระดับสูงมาก

เมื่อได้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบว่ามีคุณภาพสูงดังกล่าวข้างต้นแล้ว จึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบแนวคิดในการวิจัย (ตามที่กำหนดไว้ในบทที่ ๑) ดังนี้

๔.๑ สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งถึงปัจจุบัน ที่ได้ดำเนินการอยู่จริง ทั้งที่ดำเนินการผ่านมาแล้วและกำลังดำเนินการอยู่ ในประเด็น

๔.๑.๑ สภาวัฒนธรรมมีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม

๔.๑.๒ สภาวัฒนธรรมมีการพิทักษ์รักษาและธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

๔.๑.๓ สภาวัฒนธรรมมีการเลือกสรรวัฒนธรรมที่สูญหายหรือกำลังเสื่อมสลายมาทำให้มีความหมายและมีความสำคัญ

๔.๑.๔ สภาวัฒนธรรมมีการริเริ่มสร้างสรรค์ และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยยังคงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นไทย

๔.๑.๕ สภาวัฒนธรรมมีการถ่ายทอดวัฒนธรรม โดยนำวัฒนธรรมที่ผ่านการเลือกสรรกลั่นกรองแล้วไปใช้ในกระบวนการให้การศึกษา

๔.๑.๖ สภาวัฒนธรรมมีการสนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๔.๑.๗ สภาวัฒนธรรมมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษทางวัฒนธรรม ได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ

๔.๑.๘ สภาวัฒนธรรมมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลและหน่วยงานต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน

๔.๑.๙ สภาวัฒนธรรมมีการจัดเก็บ วิเคราะห์ ตีความหมายความรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาทางวัฒนธรรม หรือเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหามารยาททางวัฒนธรรม

๔.๒ ปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

๔.๒.๑ ปัจจัยภายใน

๑) ปัจจัยบุคคล ได้แก่ ประธานสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น

(๑) ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- การศึกษาสูงสุด
- อาชีพหลัก
- ระยะเวลาที่อยู่ใน ภูมิภาคที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่ (ในจังหวัด /

อำเภอ/ตำบล แล้วแต่กรณี)

- ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้
- การเคยทำงานเกี่ยวข้องกับสภาวัฒนธรรมมาก่อนการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้
- การดำรงตำแหน่งอื่นๆ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม

นี้

(๒) คุณลักษณะของประธานสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น

- การมีความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมเป็นอย่างดี
- การมีความรู้เรื่องงานวัฒนธรรมเป็นอย่างดี
- การมีเจตคติที่ดีและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม
- การมีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรม
- การเป็นผู้ที่ทำงานด้วยความเสียสละ

- การเป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการทำงานวัฒนธรรม
- การเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มในการทำงานวัฒนธรรม
- การเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในคุณงามความดี
- การเป็นผู้ที่ได้รับการเคารพยกย่องจากประชาชน
- การเป็นผู้ที่สามารถประสานและขอความร่วมมือจากหน่วยงานและ

องค์กรต่างๆ

- การเป็นผู้ที่สามารถระดมความคิด ความรู้ และทรัพยากรมาใช้ในการดำเนินงานวัฒนธรรมได้

๒) ปัจจัยองค์กร

(๑) เครือข่ายสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น ที่สภาวัฒนธรรมมีสมาชิกที่มาจากผู้แทนเครือข่าย (ไม่มี มี ๑-๒ องค์กร มี ๓-๔ องค์กร มีตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป)

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ (หน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรภาครัฐอื่นๆ)

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ (สมาคม/มูลนิธิ องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรสื่อมวลชน และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ)

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน (องค์กรวิชาชีพ องค์กรศาสนา กลุ่มอาสาสมัคร/จิตอาสา และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ)

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรธุรกิจ (สภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ และสหกรณ์ หรือองค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ)

- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ (โรงเรียน/สถาบันการศึกษา พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชน ชุมชน และอื่นๆ และองค์กรวิชาการอื่นๆ)

(๒) คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น

- คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม ประกอบด้วย ผู้แทนเครือข่ายภาคีสมาชิกทั้ง ๕ ภาคี

- คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมทำงานอย่างจริงจัง ด้วยความทุ่มเทคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมทำงานอย่างจริงจัง ด้วยความทุ่มเท

- คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมมีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปอย่างกว้างขวางและเชื่อมโยงกัน

- คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมมีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปทั้งแนวตั้งและแนวนอน จนสามารถถักทอกันอย่างแข็งแรง

- คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เครือข่ายภาคีสมาชิกต่างๆ ได้ประสานเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดพลังในการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างพร้อมเพรียง และไปในทิศทางเดียวกัน

- (๓) ธรรมนูญสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น
- ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมเกิดจากการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคีสมาชิก
  - ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม
  - ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้
  - ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตามหลักนิติธรรม
  - ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมยึดหลักความรับผิดชอบต่อ
  - ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมได้เผยแพร่ไปยังเครือข่ายภาคีสมาชิก
- อย่างกว้างขวางและทั่วถึง
- วัฒนธรรม
- ผู้แทนเครือข่ายภาคีสมาชิกรับและปฏิบัติตามธรรมนูญของสภา
  - สภาวัฒนธรรมได้ปฏิบัติ ตามธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมอย่าง
- เคร่งครัด
- (๔) การประชุมสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น
- การประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา
  - การมีกรรมการมาประชุมในการประชุมคณะกรรมการบริหารสภา
  - ที่มาของระเบียบวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการ
  - การประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตามธรรมนูญสภาวัฒนธรรม
  - การประชุมของสภาวัฒนธรรมมีการกำหนดและพิจารณาตาม
  - การประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้
  - การประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเป็นธรรม
  - การประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
  - มติการประชุมของสภาวัฒนธรรมนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมี
- ประสิทธิภาพ
- ผู้ที่รับมติจากการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม ไป
  - ปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมคณะกรรมการบริหาร
  - การประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา
  - ปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่าย
- ดำเนินการ
- สภาวัฒนธรรม
- ผ่านมา
- ภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม

- จำนวนเครือข่ายภาคีที่มาประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา

(๕) การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมโดยศึกษาในประเด็น

- การเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่องานประกอบการจัดทำแผนพัฒนาการดำเนินงานและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานวัฒนธรรม

- การเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม

- การส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม

- การระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม

- การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม

- การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการฟื้นฟูวัฒนธรรม

- การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการพัฒนาวัฒนธรรม

- การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการสร้างสรรค์วัฒนธรรม

- การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการเผยแพร่วัฒนธรรม

- การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคี และเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

- การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการสืบทอดวัฒนธรรม

- การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม

- การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการดำเนินงานวัฒนธรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ

- การดำเนินการอื่น ๆ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด กรุงเทพมหานคร หรือหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือ

- การปฏิบัติตามธรรมาณูหรือข้อบังคับของสภาวัฒนธรรม

- การปฏิบัติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมที่ไม่ขัดแย้งต่อคุณธรรม จริยธรรม และข้อกฎหมาย

(๖) การมีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด โดยศึกษาในประเด็นโดยศึกษาในประเด็น

- มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดอย่างเพียงพอ
  - กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆ สนับสนุนงบประมาณให้ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
  - หน่วยงาน /องค์กรต่างๆในพื้นที่ /ท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณให้ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
  - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนงบประมาณให้ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
  - สมาคม/มูลนิธิต่างๆสนับสนุนงบประมาณให้ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดสมาคม/มูลนิธิต่างๆสนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
  - บริษัท/ห้างร้านต่างๆสนับสนุนงบประมาณ ให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดบริษัท/ห้างร้านต่างๆสนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
  - ประชาชนสนับสนุนงบประมาณให้ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
  - มีการจัดกิจกรรมระดมทุนสนับสนุน กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
  - การบริหารกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด เป็นไปอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้
- (๗) การพัฒนาสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น
- สภาวัฒนธรรมมีการสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม
  - สภาวัฒนธรรม มีการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการรวมตัวกันดำเนินกิจกรรมวัฒนธรรมตามความถนัด ความสามารถอย่างอิสระและหลากหลาย
  - สภาวัฒนธรรมมีการเปิดโอกาสโดยจัดเวทีจัดช่องทางให้ภาคีสมาชิกสามารถติดต่อสื่อสารให้เข้าใจร่วมกันได้
  - สภาวัฒนธรรมให้ความสำคัญ บัญญัติปัญหาท้องถิ่น โดยจัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมภูมิปัญญา ตลอดจนนำเสนอเผยแพร่และถ่ายทอด
  - สภาวัฒนธรรมจัดให้มีการศึกษาวัฒนธรรมต่างๆ แล้วนำมาเผยแพร่แลกเปลี่ยนกัน
  - สภาวัฒนธรรมจัดให้มีการศึกษาวัฒนธรรมที่ไหลบ่าตามกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อให้รู้เท่าทัน
  - สภาวัฒนธรรมมีการเลือกสรรกลั่นกรองวัฒนธรรมวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งภูมิปัญญาดั้งเดิมและวัฒนธรรมใหม่ๆ ด้วยเหตุผลอย่างรอบคอบ เพื่อให้เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันอย่างมากที่สุด
  - สภาวัฒนธรรมมีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ภาคีเครือข่ายเกิดการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมร่วมกัน

- สภาวัฒนธรรมจัดให้ภาคีสมาชิกและประชาชนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น การเสวนา พบปะ พูดคุย กันตามโอกาสที่เหมาะสม
  - สภาวัฒนธรรมจัดให้ภาคีสมาชิกมีการศึกษาดูงานการดำเนินงานวัฒนธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
  - สภาวัฒนธรรมมีการจัดทำสื่อของสภาวัฒนธรรม และใช้สื่อสารมวลชนของท้องถิ่น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุท้องถิ่น มาใช้สร้างความรู้ความเข้าใจ ในการดำเนินงานวัฒนธรรม
  - สภาวัฒนธรรมมีการสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยสร้างความรู้ความเข้าใจและตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของวัฒนธรรมและงานวัฒนธรรม
  - สภาวัฒนธรรมมีการสร้างแรงจูงใจในการรวมตัวกันเป็นสภาวัฒนธรรม โดยสร้างความรู้ความเข้าใจและสำนึกตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของการรวมตัวกันดำเนินงานวัฒนธรรม
  - สภาวัฒนธรรมมีการจัดลำดับความสำคัญของงานวัฒนธรรม ที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหน้าที่ ความรับผิดชอบ ความถนัด ความสนใจของภาคีสมาชิก
  - สภาวัฒนธรรมและเครือข่าย ภาคีสมาชิก มีการปรับตัวเข้าหากัน สร้างความเข้าใจระหว่างกัน และสามารถแก้ไขความตึงเครียดและความขัดแย้งต่างๆ ได้
  - สภาวัฒนธรรมมีการจัดรูปแบบความสัมพันธ์ในแนวนอนมากกว่าแนวตั้ง ภาคีสมาชิกได้เรียนรู้ คิด ตัดสินใจ ปฏิบัติและประเมินผลการทำงานร่วมกัน
- (๘) การบรรลุวัตถุประสงค์การตั้งสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น
- เกิดการรวมตัวจัดตั้งองค์กรชุมชนของประชาชนในท้องถิ่นทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อดำเนินกิจการทางวัฒนธรรมให้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
  - เกิดการรวมพลังระหว่างองค์กร ชุมชน ในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกัน ในลักษณะของเครือข่ายเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกันและกัน ระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง
  - เกิดการระดมสรรพกำลังในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลเพื่อขับเคลื่อนผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมในจังหวัดให้สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไปเกิดการระดมสรรพกำลังในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลเพื่อขับเคลื่อนผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมในจังหวัดให้ สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไป
  - เกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด
  - เกิดหน่วยงานด้านวัฒนธรรมของประชาชนในท้องถิ่นที่เชื่อมประสานกับหน่วยงานภาครัฐได้อย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ

๔.๒.๒ ปัจจัยภายนอก

๑) การได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

- ด้านงบประมาณ
- ด้านวิชาการ
- ด้านบุคลากร
- ด้านการบริหารจัดการ

๒) การได้รับการสนับสนุนจากจากพื้นที่/ท้องถิ่น

- ด้านงบประมาณ
- ด้านวิชาการ
- ด้านบุคลากร
- ด้านการบริหารจัดการ

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

๕.๑ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative data)

๕.๑.๑ ใช้สถิติบรรยาย (descriptive statistic) เพื่อวิเคราะห์สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งถึงปัจจุบัน กล่าวคือ การบอกจำนวนและร้อยละ การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง และการวัดการกระจาย ดังตาราง ๔

ตาราง ๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

ที่	ตัวแปรที่ศึกษา	การวัด	การวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์ในการพิจารณา
๑.	สภาพการณ์และ บทเรียนการดำเนินงาน สภาวัฒนธรรม	มากที่สุด = ๕ มาก = ๔ ปานกลาง = ๓ น้อย = ๒ น้อยที่สุด = ๑	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐-๕.๐๐ มากที่สุด ๓.๕๐-๔.๔๙ มาก ๒.๕๐-๓.๔๙ ปานกลาง ๑.๕๐-๒.๔๙ น้อย ๑.๐๐-๑.๔๙ น้อยที่สุด
๒.	ประธานสภาวัฒนธรรม ๑) ปัจจัยส่วนบุคคล	-	จำนวน และร้อยละ	ค่าร้อยละ ตั้งแต่ ๘๐% ขึ้นไป มากที่สุด ๖๐%-๗๙% มาก ๔๐%-๕๙% ปานกลาง ๒๐%-๓๙% น้อย ๐%-๑๙% น้อยที่สุด
	๒) คุณลักษณะ	มากที่สุด = ๕ มาก = ๔ ปานกลาง = ๓ น้อย = ๒ น้อยที่สุด = ๑	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐-๕.๐๐ มากที่สุด ๓.๕๐-๔.๔๙ มาก ๒.๕๐-๓.๔๙ ปานกลาง ๑.๕๐-๒.๔๙ น้อย ๑.๐๐-๑.๔๙ น้อยที่สุด

ตาราง ๔ (ต่อ)

ที่	ตัวแปรที่ศึกษา	การวัด	การวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์ในการพิจารณา
๓.	เครือข่ายสภาวัฒนธรรม	ไม่มี ๑-๒ องค์กร ๓-๔ องค์กร ตั้งแต่ ๕ องค์กรขึ้นไป	จำนวน และร้อยละ	ค่าร้อยละ ตั้งแต่ ๘๐% ขึ้นไป มากที่สุด ๖๐%-๗๙% มาก ๔๐%-๕๙% ปานกลาง ๒๐%-๓๙% น้อย ๐%-๑๙% น้อยที่สุด
๔.	คณะกรรมการบริหาร สภาวัฒนธรรม	มากที่สุด = ๕ มาก = ๔ ปานกลาง = ๓ น้อย = ๒ น้อยที่สุด = ๑	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐-๕.๐๐ มากที่สุด ๓.๕๐-๔.๔๙ มาก ๒.๕๐-๓.๔๙ ปานกลาง ๑.๕๐-๒.๔๙ น้อย ๑.๐๐-๑.๔๙ น้อยที่สุด
๕.	ธรรมนูญสภาวัฒนธรรม	มากที่สุด = ๕ มาก = ๔ ปานกลาง = ๓ น้อย = ๒ น้อยที่สุด = ๑	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐-๕.๐๐ มากที่สุด ๓.๕๐-๔.๔๙ มาก ๒.๕๐-๓.๔๙ ปานกลาง ๑.๕๐-๒.๔๙ น้อย ๑.๐๐-๑.๔๙ น้อยที่สุด
๖.	การประชุมสภา วัฒนธรรม	มากที่สุด = ๕ มาก = ๔ ปานกลาง = ๓ น้อย = ๒ น้อยที่สุด = ๑	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐-๕.๐๐ มากที่สุด ๓.๕๐-๔.๔๙ มาก ๒.๕๐-๓.๔๙ ปานกลาง ๑.๕๐-๒.๔๙ น้อย ๑.๐๐-๑.๔๙ น้อยที่สุด
๗.	การดำเนินงานของสภา วัฒนธรรม	มากที่สุด = ๕ มาก = ๔ ปานกลาง = ๓ น้อย = ๒ น้อยที่สุด = ๑	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐-๕.๐๐ มากที่สุด ๓.๕๐-๔.๔๙ มาก ๒.๕๐-๓.๔๙ ปานกลาง ๑.๕๐-๒.๔๙ น้อย ๑.๐๐-๑.๔๙ น้อยที่สุด
๘.	การมีกองทุนส่งเสริมงาน วัฒนธรรมจังหวัด	มากที่สุด = ๕ มาก = ๔ ปานกลาง = ๓ น้อย = ๒ น้อยที่สุด = ๑	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐-๕.๐๐ มากที่สุด ๓.๕๐-๔.๔๙ มาก ๒.๕๐-๓.๔๙ ปานกลาง ๑.๕๐-๒.๔๙ น้อย ๑.๐๐-๑.๔๙ น้อยที่สุด

ตาราง ๔ (ต่อ)

ที่	ตัวแปรที่ศึกษา	การวัด	การวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์ในการพิจารณา
๙.	การพัฒนาสภา วัฒนธรรม	มากที่สุด = ๕	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย
		มาก = ๔		๔.๕๐-๕.๐๐ มากที่สุด
		ปานกลาง = ๓		๓.๕๐-๔.๔๙ มาก
		น้อย = ๒		๒.๕๐-๓.๔๙ ปานกลาง
		น้อยที่สุด = ๑		๑.๕๐-๒.๔๙ น้อย ๑.๐๐-๑.๔๙ น้อยที่สุด
๑๐.	การบรรลุวัตถุประสงค์ การตั้งสภาวัฒนธรรม	มากที่สุด = ๕	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย
		มาก = ๔		๔.๕๐-๕.๐๐ มากที่สุด
		ปานกลาง = ๓		๓.๕๐-๔.๔๙ มาก
		น้อย = ๒		๒.๕๐-๓.๔๙ ปานกลาง
		น้อยที่สุด = ๑		๑.๕๐-๒.๔๙ น้อย ๑.๐๐-๑.๔๙ น้อยที่สุด
๑๑.	การได้รับการสนับสนุน จากกระทรวงวัฒนธรรม และกรมส่งเสริม วัฒนธรรม	มากที่สุด = ๕	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย
		มาก = ๔		๔.๕๐-๕.๐๐ มากที่สุด
		ปานกลาง = ๓		๓.๕๐-๔.๔๙ มาก
		น้อย = ๒		๒.๕๐-๓.๔๙ ปานกลาง
		น้อยที่สุด = ๑		๑.๕๐-๒.๔๙ น้อย ๑.๐๐-๑.๔๙ น้อยที่สุด
๑๒.	การได้รับการสนับสนุน จากจากพื้นที่/ท้องถิ่น	มากที่สุด = ๕	ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย
		มาก = ๔		๔.๕๐-๕.๐๐ มากที่สุด
		ปานกลาง = ๓		๓.๕๐-๔.๔๙ มาก
		น้อย = ๒		๒.๕๐-๓.๔๙ ปานกลาง
		น้อยที่สุด = ๑		๑.๕๐-๒.๔๙ น้อย ๑.๐๐-๑.๔๙ น้อยที่สุด

๕.๑.๒ ใช้สถิติอ้างอิง (inference statistic) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม ตามสมมติฐานการวิจัย โดย

๑) การ วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ตามวิธีการของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) โดยแปลความหมายค่าสหสัมพันธ์ตามเกณฑ์ดังนี้

๐.๐๐-๐.๑๙ มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยที่สุด

๐.๒๐-๐.๓๙ มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย

๐.๔๐-๐.๕๙ มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

๐.๖๐-๐.๗๙ มีความสัมพันธ์ในระดับมาก

๐.๘๐-๑.๐๐ มีความสัมพันธ์ในระดับมากที่สุด

๒) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) โดยการหาค่าอำนาจการทำนาย และสมการทำนาย (regression equation) ทั้งในรูปของคะแนนดิบ (raw score) และคะแนนมาตรฐาน (standard score)

๕.๒ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative data) โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยการจำแนกประเภท (typological analysis)

การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research)

๑. ระเบียบวิธีวิจัย (research methodology)

เป็นการศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์ ภาคสนาม (field study) โดยการประยุกต์ใช้การวิจัยคุณภาพ (qualitative research)

๒. หน่วยในการศึกษา (unit of analysis)

ได้แก่ สภาวัฒนธรรม

๓. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑ ประชากร

ได้แก่ สภาวัฒนธรรมทั่วประเทศ

๓.๒ กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ สภาวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพสูง (good practice) ในการดำเนินงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ ที่ได้รับการเลือกอย่างเฉพาะเจาะจงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยขอความร่วมมือจากผู้บริหาร / ผู้รับผิดชอบการประสานการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม พิจารณาคัดเลือกจังหวัดที่มีประสิทธิภาพสูง (good practice) ในการดำเนินงานด้านสภาวัฒนธรรม จนได้ ๖ จังหวัด จำแนกตาม ๖ ภูมิภาค ซึ่งผลการพิจารณา ดังปรากฏในตาราง ๕

ตาราง ๕ ผลการพิจารณาคัดเลือกจังหวัดที่มีประสิทธิภาพสูงในการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม

ภาค	ผลการพิจารณา	
	อันดับ ๑	อันดับ ๒
ภาคเหนือ	แพร่	นครสวรรค์
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เลย	นครราชสีมา
ภาคกลาง	พระนครศรีอยุธยา	สระบุรี
ภาคตะวันออก	ฉะเชิงเทรา	สมุทรปราการ
ภาคตะวันตก	กาญจนบุรี	สมุทรสาคร
ภาคใต้	กระบี่	ระนอง

โดยในแต่ละจังหวัดได้ศึกษาการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมจังหวัด สภาวัฒนธรรมอำเภอ ๑ แห่ง และสภาวัฒนธรรมตำบล ๑ แห่ง ดังนี้

๓.๒.๑ จังหวัดแพร่

๑) สภาวัฒนธรรมจังหวัด

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดแพร่ โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

(๑) พระครูวิมลจิตติสุนทร เจ้าอาวาสวัด พระธาตุช่อแฮ ผู้ทรงคุณวุฒิ สภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๒) นายเอกชัย วงศ์วรกุล ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๓) นายชินวรรณ ชมภูพันธ์ กรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๔) นางขันทอง สุทชนะ กรรมการและเลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๕) นางวราภรณ์ พิณเสนาะ กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการสภาวัฒนธรรม

จังหวัด

(๕) นางมาลี ทันใจ กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๖) นางวีณา ศรีทา กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัด

๒) สภาวัฒนธรรมอำเภอ

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ พิพิธภัณฑวัดศรีดอนคำ อำเภอ โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

(๑) นายโกมล พานิชพันธ์ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๒) นางมยุรี โล่ห์นิมิตร รองประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๓) นายสมทรง เป็กกันใจ ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลหัวทุ่ง

(๔) นายอินแปลง แสนมุล ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลบ่อเหล็กคลอง

(๕) นายอุทัย มโนตุลาการ กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๖) นายเจียร โชติเทวิน กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๗) นางศิปภา ปุญชพิศาล กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๘) นายอินสม หลีวัฒนากุล กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๙) นางประไพ วิบูลย์ศรีรินทร์ กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๑๐) พันเอกชินวัฒน์ จันทเดช กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๑๑) นางชไมกานต์ มโนสุวรรณกุล กรรมการและเลขาธิการ สภาวัฒนธรรม

อำเภอ

(๑๒) นายพัฒน์ อารินทร์ กรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ สภาวัฒนธรรม

อำเภอ

๓) สภาวัฒนธรรมตำบลบ้านถิ่น อำเภอเมือง

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ศาลาการเปรียญวัดถิ่นใน โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

- (๑) พระครูวรภคิตฺตสุนทร เจ้าอาวาสวัดถิ่นในที่ปรีกษาสภาวัฒนธรรม
- (๒) นางสาวอรทัยชะอู่ม ประธานสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๓) นางลาวัลย์ พันธุ์เวช รองประธานสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๔) นางสุพัชรินทร์ นันทาวรรณ กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๕) ด.ต.พิชิต นันทาวรรณ กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๖) นางบุญชวน ศรีเมืองแก้ว กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๗) นางสาวพวงพะยอม วัฒนปรีดี กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๘) นางปราณี ธรรมรวงกูร กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๙) นางนฤมล พันธุ์วัฒน์ กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๑๐) นางสาวประนอม ไชยวุฒิพงศ์ กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๑๑) นางธิดา นันทาวรรณ กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๑๒) ด.ต.ธรรมรัตน์ อินทรจุกุล กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๑๓) นางพิชญ์ ไชยวุฒิพงศ์ กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๑๔) นายสุวัฒน์ ธรรมวรวงูร กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๑๕) นางจันทนีพร อุภักภานันท์ กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๑๖) นายเจนวิทย์ วิทยาภรณ์พงษ์ กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบล
- (๑๗) นางนงลักษณ์ สมัยกุล เลขานุการสภาวัฒนธรรมตำบล

๓.๒.๒ จังหวัดเลย

๑) สภาวัฒนธรรมจังหวัด

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

- (๑) นายประพนธ์ พลอยพุ่ม(ลุงเชียว ไช่ซ่า) ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด
 (๒) นายสัมฤทธิ์ สุมาภาวัฒนธรรมจังหวัด เลขานุการสภาวัฒนธรรมจังหวัด
 (๓) นางสาวนิตยา เสี่ยมจิตร ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม รองเลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัด
- ๒) สภาวัฒนธรรมอำเภอตันซาย
- เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ศาลาวัฒนธรรมประเพณี ท้องถิ่นอำเภอตันซาย โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

ที่ปรึกษา (๑) นายประพนธ์ พลอยพุ่ม (ลุงเชียว ไช่ข้าว) ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๒) นายสัมฤทธิ์ สุมาภา วัฒนธรรมจังหวัด ที่ปรึกษา

(๓) เจ้าพ่อกวน (นายถาวร เชื้อบุญมี) ที่ปรึกษา

(๔) เจ้าแม่นางเทียม (นางคำฝูง เชื้อบุญมี) ที่ปรึกษา

(๕) นายสันติภาพ เชื้อบุญมี รองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลด่านซ้าย

ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๖) นายอนันต์ มงคลเดช เลขานุการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๗) นายอวยพร ยศปัญญา กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๘) นายคำจันทร์ ยะพริก กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๙) นายลาน เชื้อบุญมี กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๑๐) นายทองดี พรหมรักษา กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๑๑) นายสุจิน กันสุทธิ กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๑๒) นายประไพร เชื้อบุญมี กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๑๓) นายประนพ ศรีประเสริฐ กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ

(๑๔) คณะพ่อแสนและนางแตง(รวม ๑๐ คน)

๓) สภาวัฒนธรรมตำบลแสนภา อำเภอนาแก้ว

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ลานโพธิ์ วัดศรีโพธิ์ชัย โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

- ที่ปรึกษา
- (๑) พระครูโพธิจริยาภิวัฒน์ เจ้าอาวาสวัดศรีโพธิ์ชัย ที่ปรึกษา
  - (๒) นายประพนธ์ พลอยพุ่ม (ลุงเขียว ไช้ข้าว) ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด
- กรรมการสภาวัฒนธรรม
- (๓) นายสัมฤทธิ์ สุมาภา วัฒนธรรมจังหวัด ที่ปรึกษา
  - (๔) นายสมบัติ ชิตทิต กำนันตำบลแสนกาประธานสภาวัฒนธรรมตำบล
  - (๕) นายสิทธิชัย พุทธรักษ์ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแสนกา
- วัฒนธรรม
- (๖) นายบัณฑิต พุทธไกร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแสนกา กรรมการสภา
  - (๗) นายวิรัตน์ กาลภูมิ ผู้ใหญ่บ้านห้วยนา กรรมการสภาวัฒนธรรม
  - (๘) นายเดชา พุทธรักษ์ ผู้ใหญ่บ้านปาก่อกรรมการสภาวัฒนธรรม
  - (๙) นางผาด ชิตทิต ผู้อาวุโสและผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่น
  - (๑๐) นายไสต แก้วสุภาพ กรรมการสภาวัฒนธรรม

- (๑๑) นายควง สิงห์รักษา กรรมการสภาวัฒนธรรม
- (๑๒) นายประดับ จันทะคุณ กรรมการสภาวัฒนธรรม
- (๑๓) นายสมบุญ แก้วสุวรรณ กรรมการสภาวัฒนธรรม
- (๑๔) นายกุศล สิงห์รักษา กรรมการสภาวัฒนธรรม
- (๑๕) นายบัลลังค์ ศรีมงคล ผอ.รพ.สต.บ้านปากอ่ กรรมการสภาวัฒนธรรม

๓.๒.๓ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑) สภาวัฒนธรรมจังหวัด

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

- (๑) ดร.จิระพันธุ์ พิมพ์พันธุ์ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด
- (๒) นายสวดย สิริปริญา รองประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด
- (๓) นายเฉลิม อภิวิาท รองประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด
- (๔) นายจารุภัทร ธิัมพร ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ผู้ช่วยเลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัด
- (๕) นายธเนศ วีระสัย นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ พิเศษ ผู้ช่วยเลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัด
- (๖) นางวิภาวรรณ เทียมปาน นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ ผู้ช่วยเลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัด

๒) สภาวัฒนธรรมอำเภอพระนครศรีอยุธยา

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๑.๐๐ น. ณ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

- (๑) นางประภา สุวรรณภินันท์ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ
 (๒) นางศิริวรรณ กุหลาบเพ็ชรกรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ
 (๓) นางนงลักษณ์ มีสีจี้ กรรมการสภาวัฒนธรรมอำเภอ
 (๔) นางสุณิสา โกสินานนท์ นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ เลขานุการสภาวัฒนธรรมอำเภอพระนครศรีอยุธยา

- (๕) นางวิภาวรรณ เทียมปาน นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ
 ๓) สภาวัฒนธรรมตำบลไผ่ฝิ่ง อำเภอพระนครศรีอยุธยา

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องประชุมสภาวัฒนธรรมจังหวัดโดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

- (๑) นายสวดย สิริปริญญา รองประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ที่ปรึกษา
 (๒) นายเฉลิม อภิวิาท รองประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๓) นายจรรุภัทร ธีรัมย์พร ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ วัฒนธรรม ที่ปรึกษา

(๔) นายธนศ วีระสัย นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญกาพิเศษ

(๕) นางวิภาวรรณ เทียมปาน นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ

๓.๒.๔ จังหวัดฉะเชิงเทรา

๑) สภาวัฒนธรรมจังหวัด

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงาน วัฒนธรรมจังหวัด โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

(๑) นายจิตติน ตั้งกุงพานิช รองประธานสภาวัฒนธรรม รักษาการ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๒) นายสมพงษ์ บุญศรีสุข รองประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๓) นายวิรัตน์ วิโรจนุปลัมภ์ วัฒนธรรมจังหวัด เลขาธิการ สภาวัฒนธรรม จังหวัด

(๔) ผู้อำนวยการกลุ่ม งานส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม รอง เลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัด

(๕) นางสาว สรมน ศรีชวนะ นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ ผู้ช่วย เลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัด

๒) สภาวัฒนธรรมอำเภอเมือง

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๕.๐๐ น. ณ สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัด โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

(๑) นายจิตติน ตั้งกุงพานิชประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอเมือง

(๒) ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม รอง
เลขาธิการสภาวัฒนธรรม

(๓) นางพวงผกา วิมลภักตร์ วัฒนธรรมอำเภอเมือง เลขาธิการสภาวัฒนธรรม
อำเภอเมือง

(๔) นางสาวสรมน ศรีชนะ นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ ผู้ช่วย
เลขาธิการสภาวัฒนธรรมอำเภอเมือง

๓) สภาวัฒนธรรมตำบลสนามแดง อำเภอเมือง

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant
focus group interview) เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ สำนักงานวัฒนธรรม
จังหวัด โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

(๑) นายสมพงษ์ บุญศรีสุข ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลสนามแดง

(๒) ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม รอง
เลขาธิการสภาวัฒนธรรม

(๓) นางพวงผกา วิมลภักตร์ วัฒนธรรมอำเภอเมือง เลขาธิการสภาวัฒนธรรม
อำเภอเมือง

(๔) นางสาวสรมน ศรีชนะ นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ ผู้ช่วย
เลขาธิการสภาวัฒนธรรม

๓.๒.๕ จังหวัดกาญจนบุรี

๑) สภาวัฒนธรรมจังหวัด

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant
focus group interview) เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงาน
ประธานวัฒนธรรมจังหวัด โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

- (๑) พันเอก (พิเศษ) สุรินทร์ จันท์เพียร ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด
- (๒) นายเดชา เสรวิวัฒน์ กรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัด
- (๓) นายภาณุวัฒน์ ทองอ่อน นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ ผู้ประสานการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

๒) สภาวัฒนธรรมอำเภอเมือง

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๑.๐๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดโดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

- (๑) นายอัศดร รากบัว ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอเมือง
- (๒) นางสาวพรพรรณ กลิ่นเกษร ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม
- (๓) นายภาณุวัฒน์ ทองอ่อน นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ ผู้ประสานการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

๓) สภาวัฒนธรรมตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดโดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

(๑) นางสาวสิภาพัทธน์ ฐิติโสภณภวรัฐ นักวิชาการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง แทนประธานสภาวัฒนธรรมตำบล

(๒) นางสาวอรทัย ละอูน นักพัฒนาชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง แทนเลขาธิการสภาวัฒนธรรมตำบล

(๓) นางสาวพรพรรณ กลิ่นเกษร ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

(๔) นายภาณุวัฒน์ ทองอ่อน นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ ผู้ประสานการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

๓.๒.๖ จังหวัดกระบี่

๑) สภาวัฒนธรรมจังหวัด

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดกระบี่ โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

- (๑) นายดวล คำดี ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด
 (๒) นายประยูร หนูสุก วัฒนธรรมจังหวัด เลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัด
 (๓) นายโกมาต แป้นเกิด ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และ
 วัฒนธรรม ผู้ช่วยเลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัด
 (๔) นายประยูร เวชยันต์ นักวิชาการ วัฒนธรรม ผู้ช่วย เลขาธิการสภา
 วัฒนธรรมจังหวัด

๒) สภาวัฒนธรรมอำเภอเขาพนม

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ที่ทำการสภาวัฒนธรรม ตำบลเขาติน โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

- (๑) นายดวล คำดี ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ที่ปรึกษา
 (๒) นายประยูร หนูสุก วัฒนธรรมจังหวัด เลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัด ที่
 ปรึกษา

(๓) นายศิริ บัวเกตู ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอเขาพนม

(๔) นายประยูร เวชยันต์ นักวิชาการวัฒนธรรม เลขาธิการสภาวัฒนธรรม

อำเภอ

๓) สภาวัฒนธรรมตำบลเขาดิน อำเภอเขาพนม

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ที่ทำการสภาวัฒนธรรมตำบลเขาดิน โดยผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย

(๑) นายดวล คำดี ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัด ที่ปรึกษา

(๒) นายศิริ บัวเกตู ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอเขาพนม ที่ปรึกษา

(๓) นายประยูร เวชยันต์ นักวิชาการวัฒนธรรม ผู้ช่วยเลขาธิการสภาวัฒนธรรมจังหวัด ที่ปรึกษา

(๓) ร.ต.ต.อนงค์ หนูคง ประธานสภาวัฒนธรรมตำบล

(๔) คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลเขาดิน จำนวน ๖ คน

๔. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประยุกต์ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาภาคสนาม (field study) โดยการใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธีประกอบกัน กล่าวคือ การสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant focus group interview) การศึกษาเอกสาร (documentary research) และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (non participatory observation) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย (ตามที่กำหนดไว้ในบทที่ ๑) ดังนี้

๔.๑ สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งถึงปัจจุบัน ที่ได้ดำเนินการอยู่จริง ทั้งที่ดำเนินการผ่านมาแล้วและกำลังดำเนินการอยู่ ในประเด็น

๔.๑.๑ สภาวัฒนธรรมมีการวิจัยวัฒนธรรม คือ มีการสำรวจ ศึกษา สังเคราะห์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประโยชน์ในทางวัฒนธรรม

๔.๑.๒ สภาวัฒนธรรมมีการพิทักษ์รักษาและธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม

๔.๑.๓ สภาวัฒนธรรมมีการเลือกสรรวัฒนธรรมที่สูญหายหรือกำลังเสื่อมสลายมาทำให้มีความหมายและมีความสำคัญ

๔.๑.๔ สภาวัฒนธรรมมีการริเริ่มสร้างสรรค์ และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยยังคงรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นไทย

๔.๑.๕ สภาวัฒนธรรมมีการถ่ายทอดวัฒนธรรม โดยนำวัฒนธรรมที่ผ่านการเลือกสรรกลั่นกรองแล้วไปใช้ในกระบวนการให้การศึกษา

๔.๑.๖ สภาวัฒนธรรมมีการ สนับสนุนให้บุคคลหรือหน่วยงานสามารถจัดกิจกรรม วัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๔.๑.๗ สภาวัฒนธรรมมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษ ทางวัฒนธรรม ได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ

๔.๑.๘ สภาวัฒนธรรมมี การส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลและหน่วยงานต่างๆ ทั้งใน ระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อเสริมสร้างความ เข้าใจอันดีต่อกัน

๔.๑.๙ สภาวัฒนธรรมมีการจัดเก็บ วิเคราะห์ ตีความหมายความรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาทางวัฒนธรรม หรือเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหามารเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรม

๔.๒ ปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม

๔.๒.๑ ปัจจัยภายใน

๑) ปัจจัยบุคคล ได้แก่ ประธานสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น

(๑) ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- การศึกษาสูงสุด
- อาชีพหลัก
- ระยะเวลาที่อยู่ในภูมิลำเนาที่สภาวัฒนธรรมตั้งอยู่ (ในจังหวัด /

อำเภอ/ตำบล แล้วแต่กรณี)

- ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรมนี้
- การเคยทำงานเกี่ยว ข้องกับสภาวัฒนธรรมมาก่อนการดำรงตำแหน่ง
- การดำรงตำแหน่งอื่นๆ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งประธานสภาวัฒนธรรม

ประธานสภาวัฒนธรรมนี้

นี้

(๒) คุณลักษณะของประธานสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น

- การมีความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมเป็นอย่างดี
- การมีความรู้เรื่องงานวัฒนธรรมเป็นอย่างดี
- การมีเจตคติที่ดีและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรม

- การมีความรู้ ความสามารถในการบริหารงานวัฒนธรรม
- การเป็นผู้ที่ทำงานด้วยความเสียสละ
- การเป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงในการทำงานวัฒนธรรม
- การเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มในการทำงานวัฒนธรรม
- การเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในคุณงามความดี
- การเป็นผู้ที่ได้รับการเคารพยกย่องจากประชาชน
- การเป็นผู้ที่สามารถประสานและขอความร่วมมือ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ
- การเป็นผู้ที่สามารถระดมความคิด ความรู้ และทรัพยากรมาใช้ในการดำเนินงานวัฒนธรรมได้

๒) ปัจจัยองค์กร

- (๑) เครือข่ายสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็นที่สภาวัฒนธรรมมีสมาชิกที่มาจากผู้แทนเครือข่าย
- เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรภาครัฐ (หน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรภาคีอื่นๆ)
  - เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรสาธารณประโยชน์ (สมาคม/มูลนิธิ องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรสื่อมวลชน และองค์กรการกุศล ชมรม กลุ่ม และอื่นๆ)
  - เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรชุมชน (องค์กรวิชาชีพ องค์กรศาสนา กลุ่มอาสาสมัคร/จิตอาสา และกลุ่มที่รวมตัวตามธรรมชาติในลักษณะต่างๆ)
  - เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่ มาจากองค์กรธุรกิจ (สภา/หอการค้า/ชมรม/สมาคมทางธุรกิจ บริษัท ห้าง ร้าน ธนาคาร โรงแรม และอื่นๆ และสหกรณ์ หรือ องค์กรธุรกิจรูปแบบอื่นๆ)
  - เครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมที่มาจากองค์กรวิชาการ (โรงเรียน/สถาบันการศึกษา พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วัฒนธรรม หอวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชน ชุมชน และอื่นๆ และองค์กรวิชาการอื่นๆ)
- (๒) คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น
- คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม ประกอบด้วย ผู้แทนเครือข่ายภาคีสมาชิกทั้ง ๕ ภาคี
  - คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมทำงานอย่างจริงจัง ด้วยความทุ่มเทคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมทำงานอย่างจริงจัง ด้วยความทุ่มเท
  - คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมมีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปอย่างกว้างขวางและเชื่อมโยงกัน
  - คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมมีการขยายเครือข่ายภาคีสมาชิกออกไปทั้งแนวตั้งและแนวนอน จนสามารถถักทอกันได้อย่างแข็งแรง

- คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เครือข่ายภาคีสมาชิกต่างๆ ได้ประสานเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดพลังในการดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างพร้อมเพรียง และไปในทิศทางเดียวกัน
- (๓) ธรรมนูญสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น
- ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมเกิดจากการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคีสมาชิก
  - ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม
  - ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้
  - ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตามหลักนิติธรรม
  - ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมยึดหลักความรับผิดชอบต่อ
  - ธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมได้เผยแพร่ไปยังเครือข่ายภาคีสมาชิก
- อย่างกว้างขวางและทั่วถึง
- ผู้แทนเครือข่ายภาคีสมาชิกยอมรับและ ะปฏิบัติตามธรรมนูญของสภา
  - สภาวัฒนธรรมได้ปฏิบัติตามธรรมนูญของสภาวัฒนธรรมอย่าง
- เคร่งครัด
- (๔) การประชุมสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น
- การประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมในรอบปีที่ผ่านมา
  - การมีกรรมการมาประชุมใน การประชุมคณะกรรมการบริหารสภา
  - ที่มาของระเบียบวาระเพื่อพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการ
  - การประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปตามธรรมนูญสภาวัฒนธรรม
  - การประชุมของสภาวัฒนธรรมมีการกำหนดและพิจารณา ตาม
  - การประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้
  - การประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเป็นธรรม
  - การประชุมของสภาวัฒนธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
  - มติการประชุมของสภาวัฒนธรรมนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมี
- ประสิทธิภาพ
- ผู้ที่รับมติจากการประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมไป
- ดำเนินการ
- ปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมคณะกรรมการบริหาร
- สภาวัฒนธรรม
- การประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภา วัฒนธรรมในรอบปีที่
- ผ่านมา

- ปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการจัดประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรม
  - จำนวนเครือข่ายภาคีที่มาประชุมสามัญของเครือข่ายภาคีสมาชิกสภาวัฒนธรรมในแต่ละครั้งที่ผ่านมา
- (๕) การดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น
- การเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่างๆ ประกอบการจัดทำแผนพัฒนาการดำเนินงานและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานวัฒนธรรม
  - การเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงานวัฒนธรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายการดำเนินงานวัฒนธรรม
  - การส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการดำเนินงานวัฒนธรรมร่วมกับองค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม
  - การระดมทรัพยากร บุคลากร และสรรพกำลังต่างๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อการดำเนินงานวัฒนธรรม
  - การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม
  - การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการฟื้นฟูวัฒนธรรม
  - การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการพัฒนาวัฒนธรรม
  - การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการสร้างสรรค์วัฒนธรรม
  - การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการเผยแพร่วัฒนธรรม
  - การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม
  - การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการสืบทอดวัฒนธรรม
  - การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม
  - การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการดำเนินงานวัฒนธรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรมต่างๆ
  - การดำเนินการอื่น ๆ ตามที่กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด กรุงเทพมหานคร หรือหน่วยงานอื่นๆ ขอความร่วมมือ
  - การปฏิบัติตามธรรมณูญหรือข้อบังคับของสภาวัฒนธรรม
  - การปฏิบัติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมที่ไม่ขัดแย้งต่อคุณธรรม จริยธรรม และข้อกฎหมาย

(๖) การมีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด โดยศึกษาในประเด็นโดย
ศึกษาในประเด็น

- มีกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดอย่างเพียงพอ
- กระทรวงวัฒนธรรมและกรมต่างๆ สนับสนุนงบประมาณให้ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
- หน่วยงาน /องค์กรต่างๆในพื้นที่ /ท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณให้ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณให้ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
- สมาคม/มูลนิธิต่างๆสนับสนุนงบประมาณให้ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดสมาคม/มูลนิธิต่างๆ สนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
- บริษัท/ห้างร้านต่างๆสนับสนุนงบประมาณให้ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัดบริษัท/ห้างร้านต่างๆ สนับสนุนงบประมาณให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
- ประชาชนสนับสนุนงบประมาณให้ กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
- มีการจัดกิจกรรมระดมทุนสนับสนุน กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด
- การบริหารกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมจังหวัด เป็นไปอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้

(๗) การพัฒนาสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น

- สภาวัฒนธรรมมีการสร้างความรู้ความเข้าใจจน เกิดการเห็นคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรม
- สภาวัฒนธรรมมีการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการรวมตัวกันดำเนินกิจกรรมวัฒนธรรมตามความถนัด ความสามารถอย่างอิสระและหลากหลาย
- สภาวัฒนธรรมมีการเปิดโอกาสโดยจัดเวทีจัดช่องทางให้ภาคีสมาชิกสามารถติดต่อสื่อสารให้เข้าใจร่วมกันได้
- สภาวัฒนธรรมให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดให้มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมภูมิปัญญา ตลอดจนนำเสนอเผยแพร่และถ่ายทอด
- สภาวัฒนธรรมจัดให้มีการศึกษาวัฒนธรรมต่างๆ แล้วนำมาเผยแพร่แลกเปลี่ยนกัน
- สภาวัฒนธรรมจัดให้มีการศึกษาวัฒนธรรมที่ไหลบ่าตามกระแส

โลกาภิวัตน์เพื่อให้รู้เท่าทัน

- สภาวัฒนธรรมมีการเลือกสรรกลั่นกรองวัฒนธรรมวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งภูมิปัญญาดั้งเดิมและวัฒนธรรมใหม่ๆ ด้วยเหตุผลอย่างรอบคอบ เพื่อให้เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันอย่างมากที่สุด

- สภาวัฒนธรรมมีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ภาคีเครือข่ายเกิดการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมร่วมกัน
  - สภาวัฒนธรรมจัดให้ภาคีสมาชิกและประชาชนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น การเสวนา พบปะ พูดคุย กันตามโอกาสที่เหมาะสม
  - สภาวัฒนธรรมจัดให้ภาคีสมาชิกมีการศึกษาดูงานการดำเนินงานวัฒนธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
  - สภาวัฒนธรรมมีการจัดทำสื่อของสภาวัฒนธรรม และใช้สื่อสารมวลชนขอ งท้องถิ่น เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุท้องถิ่น มาใช้สร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานวัฒนธรรม
  - สภาวัฒนธรรมมีการสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานวัฒนธรรม โดยสร้างความรู้ความเข้าใจและตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของวัฒนธรรมและงานวัฒนธรรม
  - สภาวัฒนธรรมมีการสร้างแรงจูงใจในการรวมตัวกันเป็นสภาวัฒนธรรม โดยสร้างความรู้ความเข้าใจและสำนึกตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของการรวมตัวกันดำเนินงานวัฒนธรรม
  - สภาวัฒนธรรมมีการจัดลำดับความสำคัญของงานวัฒนธรรม ที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหน้าที่ ความรับผิดชอบ ความถนัด ความสนใจของภาคีสมาชิก
  - สภาวัฒนธรรมและเครือข่ายภาคีสมาชิก มีการปรับตัวเข้าหากัน สร้างความเข้าใจระหว่างกัน และสามารถแก้ไขความตึงเครียดและความขัดแย้งต่างๆ ได้
  - สภาวัฒนธรรมมีการจัดรูปแบบความสัมพันธ์ในแนวนอนมากกว่าแนวตั้ง ภาคีสมาชิกได้เรียนรู้ คิด ตัดสินใจ ปฏิบัติและประเมินผลการทำงานร่วมกัน
- (๘) การบรรลุวัตถุประสงค์การตั้งสภาวัฒนธรรม โดยศึกษาในประเด็น
- เกิดการรวมตัวจัดตั้งองค์กรชุมชนของประชาชนในท้องถิ่นทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อดำเนินกิจการทางวัฒนธรรมให้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
  - เกิดการรวมพลังระหว่างองค์กร ชุมชน ในท้องถิ่นต่างๆ เข้าด้วยกัน ในลักษณะของเครือข่ายเครือข่ายทางวัฒนธรรมที่มีการติดต่อสื่อสาร พบปะ แลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูล ตลอดจนแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ ซึ่งกันและกัน ระหว่างเครือข่ายอย่างกว้างขวาง
  - เกิดการระดมสรรพกำลังในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลเพื่อขับเคลื่อนผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมในจังหวัดให้สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไปเกิดการระดมสรรพกำลังในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลเพื่อขับเคลื่อนผลักดันการดำเนินงานวัฒนธรรมในจังหวัดให้สามารถดำเนินงานวัฒนธรรมของท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสืบไป
  - เกิดวัฒนธรรมประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งและจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศชาติในที่สุด

- เกิดหน่วยงานด้านวัฒนธรรมของประชาชนในท้องถิ่นที่เชื่อมประสานกับหน่วยงานภาครัฐได้อย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ

๔.๒.๒ ปัจจัยภายนอก

๑) การได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงวัฒนธรรมและกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

- ด้านงบประมาณ

- ด้านวิชาการ

- ด้านบุคลากร

- ด้านการบริหารจัดการ

๒) การได้รับการสนับสนุนจากพื้นที่/ท้องถิ่น

- ด้านงบประมาณ

- ด้านวิชาการ

- ด้านบุคลากร

- ด้านการบริหารจัดการ

๕. การตรวจสอบข้อมูล

เมื่อได้เก็บข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆที่ใช้ประกอบกันดังรายละเอียดข้างต้นเพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นไปด้วยความถูกต้องมากที่สุด จึงได้ตรวจสอบข้อมูลทั้งการตรวจสอบความตรง (validity) และการตรวจสอบความเที่ยง (reliability) โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๕.๑ การตรวจสอบความตรง เริ่มพัฒนากรอบความคิดการวิจัยในครั้งนี้อย่างเป็นขั้นตอน และกำหนดเกณฑ์การดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนไว้ชัดเจน เช่น การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรณีศึกษา เป็นต้น ซึ่งเป็นการขจัดความอคติในการวิจัยของผู้วิจัย จึงเป็นการตรวจสอบความตรงไปแล้วขั้นหนึ่ง

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (triangulation) โดย

๕.๑.๑ การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (data triangulation) ตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งข้อมูล เวลา สถานที่ และบุคคลที่ต่างกันต้องได้ข้อมูลที่ตรงกัน

๕.๑.๒ การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (methodological triangulation) ตรวจสอบข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธีในเรื่องเดียวกันด้วยวิธีการต่างๆ

๕.๒ การตรวจสอบความเที่ยง โดยใช้ “ความไว้วางใจได้” (dependability) หรือ “ความคงเส้นคงวา” (consistency) คือ

๕.๒.๑ ผู้วิจัยได้แสดงถึงจุดยืนของกรอบความคิดการวิจัย การได้มาของข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๕.๒.๒ ใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบ สามเส้า (triangulation) เช่นเดียวกับการตรวจสอบความตรงดังที่อธิบายไว้แล้ว และ ๓) การตรวจสอบทานของนักวิจัยอื่นที่สามารถใช้วิธีการศึกษาเดียวกันกับผู้วิจัย ตรวจสอบทานงานวิจัยชิ้นนี้ได้

๖. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล “สภาพการณ์และบทเรียนการดำเนินงานสภาวัฒนธรรม ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งถึงปัจจุบัน” และ “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม” โดยจำแนกประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดการวิจัยที่กำหนดไว้ข้างต้น โดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการศึกษาเอกสาร ที่ได้ตรวจสอบแล้วนำมาวิเคราะห์ประกอบกัน โดยยึดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาแบบสร้างข้อสรุป โดยการจำแนกชนิดข้อมูล (typological analysis) แบบไม่ใช่ทฤษฎีที่ สุภางค์ จันทวานิช (๒๕๓๙, หน้า ๑๓๖-๑๓๗) เสนอไว้ คือ จำแนกข้อมูลที่วิเคราะห์ตามความเหมาะสมของข้อมูลใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้วิจัยช่วยโดยจำแนกข้อมูลชนิดต่างๆ ก่อน แล้วพิจารณาความสัมพันธ์ของข้อมูลอธิบายถึงความสัมพันธ์และสาเหตุของปรากฏการณ์โดยยึดกรอบแนวคิดการวิจัยเป็นหลัก